

Herensugea eta pastel erraldoia

Herri txiki batean, dragoi oso berezi bat bizi zen. Ez zen besteak bezalako dragoi basati edo beldurgarria; dragoi hau jatorra izateagatik zen ezaguna, beti atsegina eta irribarre handi batekin. Egun batean, bere lagunak tarta erraldoi batekin harritzea erabaki zuen. Orduak eman zituen errezeta perfektua planifikatzen, txokolate, marrubi eta esnegain geruzekin gustu guztietarako. Dragoiak denak pozik utzi nahi zituen.

Tarta prestatzen hasi zenean, dena ondo zihoala zirudien, baina pixkanaka, gauzak konplikatu egin ziren. Lehenik, arrautzak irristatu zitzaizkion hatzetatik, gero irina nonahi zabaldu zen, eta esnegaina, irabiatzen ari zela, gainezka egin eta esnegainez estalita utzi zuen! Frustratuta eta pixka bat triste sentitzen hasi zen.

“Baina nire lagunentzat tarta eder bat besterik ez nuen egin nahi!”, hasperen egin zuen dragoiak suzko arnasestuka.

Une horretan, bere lagun trikuak, kobazulotik pasatzen ari zenak, entzun eta laguntzera joan zen. “Zer gertatzen zaizu, dragoi?”, galdetu zion.

«Nire tarta ez da nahi nuen bezala ateratzen ari eta oso haserre nago... eta pixka bat triste ere bai», aitortu zuen herensugeak malkoak begietan zituela.

Trikuak esku leun bat jarri zion herensugearen sorbaldan. «Normala da horrela sentitzea hain berezia den zerbait egin nahi duzunean. Baina gogoratu laguntza eska dezakezula. Eta batzuetan, gauzak ondo ez doazenean, barre egiteko eta ikasteko aukera bat da!».

Orduan, herensugeak irribarre egin zuen, emozioak guztion parte direla gogoratuz, baita beraren antzeko herensugeen parte ere. Trikuaren laguntza onartu zuen, osagaiak lasai eta presarik gabe nahasten irakatsi ziona. Elkarrekin barre egin zuten beren estropezu txikiekin, eta azkenean, tarta amaitzea lortu zuten.

Bere lagunak iritsi eta tarta erraldoia ikusi zutenean, guztiek zoriondu egin zuten. Herensugeak poz handia sentitu zuen eta ulertu zuen emozioak errezeta bateko osagaiak bezalakoak direla: batzuk gozoak dira, beste batzuk gaziak, eta guztiak beharrezkoak dira zerbait ederra egiteko. Lagunen laguntzarekin eta bere sentimenduak onartzeko ausardiarekin, ikasi zuen pazientziak eta adiskidetasunak edozein oztopo gainditzen lagun ziezaioketela.

Eta horrela, egun hartan, dragoiak ez zuen herriko tartarik handiena eta goxoena zerbitzatu bakarrik, baizik eta emozioak kudeatzea gauzak maitasunez egitearen zati garrantzitsua zela ikasi zuen.